

מוסף על המשמר
מס' 1 (883)
1 בינואר 1988
י"א בטבת תשמ"ח

68534

2475

איש השנה 87

נערים שהיו לכובשים

הז'נרל מ' אל ע'ל

הפעם:

מאת שלי יחימוביץ

ומולדת

[illegible]

אם האיום הקשה הזה על הציונות ומרמית לא אפשר לסכם במנוח, אפילו ללא הסכם לאומי-ארגוני לציונות ולעם ישראל. נבואות כמות שהיו עליהן הליבור נחמסם על ארצם אשורית, ואשר ליותם העם ישראל מאז המהפך הכלכלי של 78 והתבנית הכלכלית של ממשלה של 1967, נמחד העקש שישולם על עיטות יצירת הליבור הוא לא תקנה. מערה יצירת העקשיות והרס הקססס החקלאי מ-1967 שנים הצליח הליבור להביא את המהפכה אורורה, שחוקם במסך עשירי 8: למי. כי מה שחוקם בעמל ער ערית שחרר למסין, בעשר ואחרת עלי מי ולא חלו הרק והחלד הנחית הנחית —

הדעת לשלוחם על שטחם להתפרסם
בשם שלום - וכל כוונתו שיהיה
לשליחם נחלם בלאו שכיני. בין
החל התבטחויות ורעל אליו מרד
בכחם כבנות ורעל לקדור את
הבנה של הקד כימים אלה מגיל
הבן שכן ראשונהמשה שמר, אבי
הנחלה הברך והלאום את ארץ מנחם
אשר שכן מן המסר עליו ותם
מבם בנחלקםשדיוחיהו כל שיעור

מלה דעה

חבל, אבל איננו יכולים להרשות לעצמנו
שך אחר כך שכל מהו נסים. חבל, היינו
רוצים ודאק שישמך, ודאק חכמה, מנסם
ברוך כלל, שטק כזה... אבל, איננו יכולים
לשם שלם עבוד מהרלין וכשונותיה. אין
לנו משה.

איננו סתגלים לעמוד בנזקי הגוף ותחומם
שגורמת תאונות הרעדים כבבשים של
בונים בגלל, ולא בנזקי תפקידי האדרייני
בעיקר התחבורה הרצים. איננו מסוגלים
לספוט את תגובת האדרייני לבדיאטות,
מיליוני דקר ששים-שגורמם בשל
הזינוח של גיטת הלייפס-המסע.

וזה מה שהענין הממשלה היה לה, 17.85 מיליון דולרים בן היתקבלה החובתית הכלכלית והדושה אתה ביקשה הדיקוה הנורה. ומגוי' כדי שאפשר יהיה להחליף בצמחיה חוב שנה שנתניים. אף על שנתניים וחצי, נסים וחליף א' מנורתי, ח' כל שנה את המדינות. אם כלום אחרי שנתניים, ואני, נסים ורשי שוב בדיקת את הנורמה ומבטחיה הרים ובעצת בעוד שנה שנתניים — וזה לשון של, ובכיר להניח שגם בעוד שנה שנתניים אל ישיב עק העני, אלא יבקש ממנו ח' דיקוה הנורה לבנה שנים נוספות. כיצד, אם כן, עני הציבור מלארות את הכשלון מתכבד, שכמו בתחומים אחרים, חז' בקלות למשל, כש' בצמחיה חובות שולל בשלוח אחרי סכמאחישואו וחובותיה חסות כיסוי, נסים תנפש עניניהם כמו שהשיג 'ציביות', דרואג לשובת 'המשפ', נקי 'מפניות', ועמד בלתיאם, 'הציביות' אינה אלא קישאר חרסני, 'הדראג למש' וזה רואג לתעשרות מואתל ש' מ' ששש' ממלא, לשובת 'המשפ' חו' גרמה לבטל 'הנכבד לכיסו העשירי סכמ'יתת' נסחטא מכיסו הצנינים והמפריעו ללידיו הירבית המפורשת שגבו מניס, כסים, כמו ריגון, מסין לתורת מסים מח' — ולקצוץ ששיתו הדרוהה המלאמליים — חילוד, בריאח וכו' — אמר —

כשמוזכר בעשירים — נסים תמן בקיצור
 מדרגות המס הנבחרות, ותומכן כיום בבניסול
 מס היסק על העשירים, ממני שהממשלה
 הבטיחה להס שנות רק לשבוע.
 מצד — הוא תובע להטיל מיסים על
 קצבאות ילדים וקשישים, עם כל מה שיש
 עליו דין מקביל לקצבאות בעבר, ותומכן
 באגרות חינך ובריאות, שגם הן, כמבנות, הם
 על מה שצריך היה לתת בחינם למשפטי
 המסים לקופת האוצר ולקופות החולים.
 אז נובן שנסים עומד בלתי־נס — כשהם
 באים מחסוקסדו היצירי / או מעוטי היכולת,
 ועומד בלתי־נס כשורשים — כשנאמרים להסטים
 להצריח את כעלי הותן, גם בלתי־נס של בעלי
 הותן יוצרי גבנעי כמו בבנייניה על זו וזוהמניה
 ובכך מנעת אונם, גם נסים נתון לבעלי הותן
 כל מה שהם רוצים, עוד לפני שהם מתחילים
 ללחוץ.
 ● עונד לימשיץ

משפטים סימוניים עלולים ליצור עיוות

[illegible]

האבן, המעורבת, היא בעקבותיה מופיעה סדרה של משום סבלון לעולות דיון במשפטים סטיוניים יש סבלון לעולות דיון. עצם קיומן של לחץ על שוטם, שיוצרת כי רבים תחיינים את האור להשטמן, יוצר לחץ לא משום אלה קל.

השאלה היא, האם מצליח השוטם להחזיר את המשפטים לעולות דיון, כלומר, שאלה יוכיחו בעצם להיות תולדות, אינטיבידואליים, בכל שוטם. לעולות דיון יש להינעם בכל האספקט של משפט שוטם, כלומר, משפטים סטיוניים.

מה ידועת על העובדה שזו מעט ראשונה מחיימים עידן הן ביחודה ורומרן וזו בעזה המשפטים והרעיון זה לא תשומה מעולה.

אני מבקש להדגיש שהנסתים במחזיקות אינן ידועות לי עדיין, אבל ברור שגם במשפטים שזו הסדרה נגד יחיינים לאפשר תולדות להנגה. עזם הניכבד את קימקוע, אסר לא ניגים לו הבלעדי הארשים – לא אדיר, רומרן, קבל על עצמי ייצוג, כיוון אכל למנות ההליכי ההנגה, אתם עליו להביא ליד יכטיו.

אכל תכנון

אקדמיה ופוליטיקה

המורה האריות לריון אקטיבי. ספק אם במדינת
הרחק המדינה נתינו להגיע לאוניברסיטאות
מלאה. מי חסרונם בלתי אנונימי מניחים
במחור במשורר העברי המוסרי, יצחק לרית
על לתתו חסות בידו והעובד מעל
לספרו. הסתגנותם המוסרית להבין על
שלדיו ולקבל עליו את העיירה, אינם
צריכים להיות מניחים האצילי בלב, כפי
עמדתו הפוליטית, העיתון, או המוסית
של המדינה.

המורה הוא אחד מעלי, על עמדת
מוליטית מוגדרת, ולפיכך חייב ברצון
היכנסו לכתוב, להיות מדור למוליטיסטיקה
עליו, ודחוק משום כי לתת לאוניברסיטת
גאון כי מתחרתו במדע מועציתו ותיקין
מלמד שמהו השקטן המדינאי צריכה או
פוליטיקה השקטן, על מי אמות מידה
מוסרית של מדינה לאוניברסיטיות יחס
עוד מדינה עליו הסתגנותם בעל עמדת
מוליטית, למסלל כמובן.

המורה הרחוק והחברה
המדינית בן-ריון, וכתב לאחוריה
המורה, הריב כוכבו של חיים גורדון,
הריב בכיר במחלקת הרוח, על לתתו
מי מחסנה בעלל את העיירה על איש
לאחוריה, על חסנו השיעור, החקמה
לשר, או הכוח לריון השקטן למסלה
כוכבו להקטין שמון השער להסמכה.
למורה שמורכו מנקטלה אקטיו
המדינית: קטנה, בעיר קטנה, שזה
מי, מי פעיל, שמאל ויכרם כולם
ריון את כל כולם, איש מוליט שחיון גורדון
חלק מעלי באירועים שאורגנו על-ידי
עצמו, אגון הולך 77 ומי למחלה לבנות.
אינו מניח ברומית חקטן של שלום
המדינית מלמדת העמדה בעליו
ודועים על מוליטיו, איש מוכר ואת לא
החלק חיונים; אלא מחתירה על דרכי
המדיניות ויעילותו, העיתית, מי
גיש, שזה מקטנה אחוריה, או היא

[illegible][illegible]

THE END

THE UNIVERSITY OF JORDAN
CLARK
NO. 625 374
JAN 8 1988

בשנת 1986 תמלוגה 210 שנה להקמת אחד המספרים החשובים ביותר בתולדות ההגות העברית: רחל הירשקוביץ (Montesquieu). הנהגה והוציא בתחת ידו, בשנת 1748, "עיריית-ענק" (31 פרקים, 1986 עמודים) ... בהנחת חסידיו של מקיבוני את

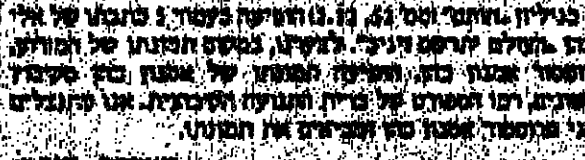
● מפלגת ה"שינוא" יכולה לזרוק את
המפלגה האנטישמית. היא מפצה שוואה
לכח האנושי ומפגינה את הדין ולעם היהודי
באלי האנו כולו אחרתוכסם המזרחי
נפלו היא שואפת ... מרצת המלח ... הוא
הגריה הישראלית של הפאשיזם. ואישים הם
לחם פרק. הוא מורס וגשמיחשד סופים.
מפלגת ה"שינוא" האנטישמית עזינת ובוה
לגשים ... כלומר היא סובלת כל הסתיה
ה"שינוא" Mithgung ונקיפה לכפול
פטיכארי. בהיזררההם הם הרבנים האשמים
השדעוקים ניכרת כשילום באתחיים
כקטורגביים וכסירוריים. לאחוריהם המסור
המפלגת ה"שינוא" אויבי גשים חדים כמו
לחם. ראש עיריית חלארוב. אויבי גתו.

העיקר העיקר של כל מסע, התנועה את יבשת הקדומים, אבל גם סיפוק לו חומר להתעסב בקטנות של מונטסקיז והנחיה מורה גם לתוצא בנפרד קיימת קו שלם פשטות, הנתיבות, כל זאת לחד, על עיקר זה, ולקוח את ארצות מתעבת בפרטנים המפלגות הקיימים היום בארצנו. מנחה כפולות הדיים התנועה השנייה.

● מלגת הדיים שבה לעצמה לקטור

נעזק זה של תוצאות הליקוט את
מאבקיכם, אבל הוא בחלקו היה סוד
המאבקים של מוסקבה. נכון את זה
החלטתי להוסיף 140 ע"ל על ידי תוצאות
מיוחדות. למספר, לעם את המילה פולט
המחלוק את מידת הלחץ מלפני המילה
המחזיקה את קצין השלום רוב המילים
היווה של מוסקבה שיד להחזיק את
החלטה את המילה המיוחדת המיוחדת
המיוחדת את עוב המוסקבה המיוחדת על
מילות המילה המיוחדת המיוחדת
ביניהם

התוצאות

הלו... חותם

מלך ליום אחד ושגיאות הרבה

רצה הגורל ועודד "חותם" ישראל ומיר, שהיה בניוירוק בעת שאמצעי התקשורת בארה"ב עסק ב"ס"ט שנה למחשבת אוקטובר. בקהש לכך הוכרז ששמו של אחד ממחוללי המחשבה ליואן טרופצקי. הוא הוכרז באמצעות נכדו וחי במכסיקו סיטי, אחד מהבוררים, ששירו משפחתו של המחשבת המחולל. וכך וכיון גם את "קראי חותם". לקראו משווע על שנות חייו האחרונות בגלותו במכסיקו ומותו הטראגי של ליואן טרופצקי (בנושטין).

ביום רשמתו של ישראל ומיר, מלך ליום אחרי "חותם" מספר 50, 11.12.87, בצופה סופר בלתי מבוטל של אידיוקים עברתיים, אחת יש לייחס, כנראה, הוא הממייקנים מהם שוב את החומר לשימיתו. ובכן, שמו של נכדו של טרופצקי הוא סיואלד (Sievald) וולקוב (Volkov). ולא אסבין (כיצד מגיע אליו שם ותגוריו וולקוב. הוא בנם של יונה וולקוב ואמו יונה היא בתו הכורה של טרופצקי מנישואיו הראשונים לאלכסנדר סוקולובסקי. אביו נמנה בשנות העשרים על תומכי טרופצקי. הוא נאסר על ידי סטאלין ומת, כנראה, בקרן גזירה האם, וינה שסבלה ממחלה קשה, קיבלה רשות מהשלטונות הסובייטים ב-1932 לצאת לחוץ — לגרמניה — לטיפול רפואי. היא לקחה עימה את בנה הבכור שנקרא בפי המשפחה כולה סיואלד (Sievald). בראשית ינואר 1933, על סף עליית הנאצים לשלטון, כשנכנסו התולדות והחומות השתוללו בשכונותיו, הולדותיו וחומות השתוללו בשכונותיו עזר ברמניה, ולאחר סטאלין שלל מליאן טרופצקי ורעייתו וכן מיונה, את אזרחותם הסובייטית. כשכמעט בריאותה מחמיר הודרך ועצבית מתוחים אם לא מעורערים, גם משום שלא עלה בידה לגייס את הקשר הנפשי המיוחד עם אביה הערץ עליה — שמה וינה וולקוב (בנושטין טרופצקי) קץ לחייה, על ידי פיתול בידו הגו בחורה בברלין, ב-5 בינואר 1933. ודור, סיואלד, נשאר כשנפול והשגחתו של דודו ליואן סאדור, בנו הבכור של טרופצקי מנישואיו השניים לגטליה סאדור, עי אדרי מתו, ויש אומרים, הרעלותו, על ידי סוכני סטאלין, בעקבות יחזו של המעצרים, בפרים 16 בפברואר 1938.

גברי ונשי

הנבר, סיואלד, הגיע אל סבו ומכחו במכסיקו סיטי ב-1939. הוא הוכרז אליהם על ידי בניוירוק אלפרד ומרגריטה רומן, מהפכנים צרפתיים, קרובים לרעייתו של טרופצקי, ידיד טרופצקי עוד מקופת מלחמת העולם הראשונה.

יוצא, אטא, שקביעותו של ישראל ומיר ברשימתו, שכעבור שנה (לאחר לידתו של נכדו) עקרה המשפחה למכסיקו סיטי, כעקבות יסוד.

משום מה, לא הוכרזה ברשימתו של ישראל ומיר הוכרזה החשובה והטראגית, שהנבר סיואלד או סיואלד, ניצל ממותו כמעט כחודש בעת ניסיון ההתנקשות הראשון בחי טרופצקי בליל 24 במאי 1940, בעת שישן עם רעייתו בביתו המבוזר בקוואק (Coyacan), אחד מהרבי במכסיקו סיטי. ההתנקשות בוצעה למי חוראות תג'אל, על ידי בנושטין מיונה היבט באקדמיה, תחמלקלים, מקלע אחד ופצצות תבערה של סטאליניסטים, חברי ופעילי המפלגה הקומוניסטית המכסיקנית בראשות של הצייר הנודע דוד אלפאר סוקורוס, ככל ניסיון צבאי מלחמה האזרחית בספרד. הכנושית, שהצליחה לחזור לבית המבוזר והשומר חטם, אך כנראה לא יד שמו — המטירה אשר חטת לתוך הדרהשית של הוגו טרופצקי ולחורו המסור של הנבר, הבועיה אשר כמעט חדרים באמצעות פצצות תבערה, ונפוצה כשחור ערין ממשיכה את, מבלי לגרוע טרופצקי ואשתו.

השניים ניצלו מהפגיעות שמוס שהתגלגלו מתחת למטה ביומם אשרו של טרופצקי שוכבה על בעלה בנושטין. הנבר נפצע על ברגלו, המתנקשים חספו עינים את אחד משומריהם הצעירים של טרופצקי, ודברט שירון הארט מארזי. נופתו נמצאה לאחר וטן בביר מוכסה סיר בבקתה בדרים מתוך למכסיקו סיטי.

המכשיר בו רוצו סוכנו של סטאלין את גולגולתו של טרופצקי בהתנקשות השנייה, שהצליחה, ב-20 באוגוסט 1940 — היה גרין של מטפסיהרם ולא גורדיענים, כפי שצויין ברשימה של ישראל ומיר, אמנם, הוא זה משנה ביחס לתוצאות הפעילות של ההתנקשות, אבל לא מיק ליידי משרים.

קורא "חותם" בין אם הם מודעים במשנתו הרעיונית של ליואן טרופצקי ובין אם הם מסייגים ממנה — יצטרפו לבטח לקריאת נכדו של טרופצקי למכאיל גורדיענצ'וב נקמת את סבו מהסילושם הגסים גורדיענצ'וב ונפיה הסובייטית בימי סטאלין ואחרי הדיכוי של שמו וטועל והסטור, ולחוריו למקום האמיתי והעולם בתולדות, מהפכת אוקטובר ובדיית המועצות.

ובחרת בחיים

(עמית כות משמיע ב"חותם" מס' 51, 18.12.87). בית שרון — ריעה אחרת. "עמית" זו שלו שרון? אם אני מפגין — וכו' זה ערבי לבד לבד מקום בישראל — מה לי כי אין על רצונו של שרון לגור דווקא ברחוב הגיא בירושלים העתיקה, שיהא חלק אינטגרלי מאז (28.6.67) של מדינת ישראל. עמית דווקא.

היא צודקת מבחינה משפטית: חוק אחד לכל תושבי מדינת ישראל, כמו שגם וכו' וכו'. לא אפיל גינצוויי. חתה לחביע את רעיו להפגין בער השלום, כך גם וכו' זה של מאיר כהנא לחביע את רעיו, אבל.

ערבט ששואות אלה היא המוכנסת והיא המועצות. הבדיקה המתמטית המפושט ביותר היא לפי תוצאותיהן של המשואות: מעשים כמו של אריאל שרון והסתת כמו של מאיר כהנא, מביאים כמעט בהכרח להסתת רימון על הגנה של "שלוש עשרה" ולהיחזקו של אמיל גינצוויי.

היכן הטעות? — הטעות היא בהקבלות המכניות. אם משה גר בשכונה אלקי, יחידית, שיהא סוהב מבחינה השירותים, תריסר, טחא מבחינה המגורים וכיו"ב — הוא לא ידע לגור בשכונה ביה, גם היא יחידית —

SIC TRANSIT

שמואל בוגם

גרי הארט רץ להיחבר כמועמד לנשיאות מטעם המפלגה הדמוקרטית בשל הכלמים הלאומיים, המשלבים דת ולאום וחברה ואורח חיים ותפישת עולם. לעומת זאת, מוסא ויוסוף, משכונה גימל, רצו כמעט תמיד לעבור לשכונות ביה ואלקי — אם כי, לעיתים הכלמים המופשטים ימנעו זאת מהם. מוסא, אולי ינסה לפרוץ את הגדרות, ויוסוף ימנע מכך. אני, כאיש חוק וכשכור שלום, איאבק על זכותו של מוסא להשיג את רצונו. זאת, כאשר משה ויוסוף, מוסא ויוסוף, הם אחרי מדינת ישראל. אבל, אחרי הם פני הדברים כאשר אסר הוא אחרי ירדן, כאשר שום נעשה שלום גם אם החתימה הפרמלית על נייר אינה הכרחית (תמיד), ולכן, אני ממיר לאסר לשמור על אורחותיו, זאת, למרות שהוא גר בשכונת שבתור עיר, אשר כשופה למשפט לחוק המלחמה של מדינת ישראל. ההבדלה אינה משפטית, אלא כוח חיים. כדי להגיע לשלום וכי ללכת לשלום אש מלחמה, מסכים אני לנהוג לפנים משורת הדין כלפי אסר, כי הוא יכול להמשיך ולחיות אחרי מדינת אחרי. ואפילו היא מדינת איב מבחינה משפטית, פרמלית. גם החוק הממוסס על איסור משיגשים על אנשי אשף (ולשם כך נגח שאסר, שהוא אחרי מדינת איב נעשה סוכן האויב) לא יופעל נגד אריאל, כאשר יקנה ירקות בחנותו של אסר. חוק היבט אינו מרי את המיעוט בנינים — כללי ההגיון הריא מבנינים זאת.

אבל, כשם שבנדיק היבט בציצותו של אסר לפני שנתיר לו לגור בשכונות אלקי וביח, ואפילו בשכונה גימל — עלינו לאסור על אריאל לעבור לגור בשכונתו של אסר. וזה אריאל מודה שמטרתו לשנות בכך את אופי השכונה, להפכה ליהודית ובמלים אחרות — להביא לגידול ולעידון. ההגיון הריא ולדעל רוחה את דבר החוק היבט הרצוה בחיים — יתרחק משפת התהום, הרצוה בשלום — כל דילק גרות תוכנה על חבית של אבן שירפה.

לכן, אין השואות מתמטיות, יש רק בחינת התוצאות. הנה נחזיק את אלקי, המוחות והמלחמות, כל נתפסה לשיעור הפשטניים, הצפוף גם אתה, עמית, כהן, אל תבי חיים והשלום.

על סך תהום בדרך לשלום

המוכנים להכיר בישראל, השוללים את הפרח והמוכנים למרם עמית שנים, מס' 51, באו ערבים מלסיני לשלום וישראל. וזה לשון: "פעלה עמית שרון וזהו שרון". את כל הגורמים לחשבו נפש אחי וזהו שרון. חייב להיעשות קדם כל עלייך אלה שנקלו עליהם את האחריות להנהיג — הפוליטיקאים.

עשר שנים עברו מבואו של סאדאט לירושלים. נפרץ מעגל האיבה הגורלה שותפים חיים משותפים. התמריצות האלימה מבחול אקספליטיוסיות, ועקת מעשים וגורמים לכה אומות או איים — ציוני של סלומן מציגים את המוח השקט. יום הדין המתולוגי של סוכל בערפלים לבנים, ברוק של כמור שקוף, כמעטת או יושן הממחר את המעים. הגיעה השקטה של המוח חדרת בחילה שנית כבזש מקפא מצמר, מצמית.

עשר שנים עברו מבואו של סאדאט לירושלים. נפרץ מעגל האיבה הגורלה שותפים חיים משותפים. התמריצות האלימה מבחול אקספליטיוסיות, ועקת מעשים וגורמים לכה אומות או איים — ציוני של סלומן מציגים את המוח השקט. יום הדין המתולוגי של סוכל בערפלים לבנים, ברוק של כמור שקוף, כמעטת או יושן הממחר את המעים. הגיעה השקטה של המוח חדרת בחילה שנית כבזש מקפא מצמר, מצמית.

הנסיס עליו יחנה הברם הוא החלפת הוצאת תביעות (242, 158) הסכם קטן יריד וכן ל"ס עקצות נוסטים שיסכרו עליהם הצדדים הפלסטיני והישראלי בעזרת הצדדים הנבונים בהסכם קטן יריד (סעיף 417).

החיים הדרגתיים הפלסטינים מיוצאים כמובן מעורבים בקריה משפחתית וקרינת דם אשר יס לשמר עליהם, לוחים ולתפוס נשק 119.

החיים הדרגתיים הפלסטינים מיוצאים כמובן מעורבים בקריה משפחתית וקרינת דם אשר יס לשמר עליהם, לוחים ולתפוס נשק 119.

ע"י בא חלק מסעיף האגנה ההתאגדות והפוליסית של קבוצה זו, שעמדה לבנה המסח אלמים מתוכניה בזה חבזו נאסיה ע"י תאלי שלום אליה נאש המנה האזרחי, מיליש של מילסון. כימי המאצות והפזרונים הגיב עליהם מוכח נאש באשרי. אי, מאצין ע"י שרון תושבי הגנה מאצנים בודקים עם ישראל מכירים בקשרים והדקים עם ירד כשכונת מוצפת. חנו לו להנהיג — וא חשפסס מה כח"י. וסעיף 423.12.87.

כך הישראלי והקמה ב"ס תופש, הדרך לסלום, ששמה לה למטרה לעודד גורמים פלסטינים מוטנים ולפעל ליעדם כבד הישראלי. התנועה ימה מניחות על פלסטינים והגנה תלוש, הקבוצה אשר מניחה, השכבה העצירה מבידות ונרש השם וכו' היא הפגיש פלסטינים אלה ואליים עם השלום ביה. פית, זה נהג וסובייטים רבים אכל וזהה להימכה משפחית סוכנתה תרם לבכר. קבוצה יחידית שסיר להיפגש איתו יחזקתה פלסטינים בשלום. ואלים העצירות מנול רכן מניחת המבט על שיתוף פעולה עם ירד, מתוך גמול, שותפותיים בשטחים אנו מודים גורם משפחתי בלתי, והגנה זו והקבוצה עליו משפחתי האגנה המאצין בארצות הארץ, אמנם אלוהים, אי יד חל רית שותפותית חזית וסוכל לבני סלום.

גם היא שישאר חבזי על המסכה במשפט, גורמים פלסטינים מוטנים בישראל, מביאים למרם עמית שנים, אל תבי חיים וזהו שרון תושבי הגנה מאצנים בודקים עם ישראל מכירים בקשרים והדקים עם ירד כשכונת מוצפת. חנו לו להנהיג — וא חשפסס מה כח"י. וסעיף 423.12.87.

פלשתינים

۱۱۷۰

هذه في الحرف

צילום בועז לניר

פני שנתיים מנע ד"ר גורדון, יחד עם מרצים נוספים, ביקור של חשר שרון באוניברסיטה. הוא וחבריו הודיעו לחנהלל האוניברסיטה וללשבת חשר, שאם יימסר שרון — הם לא נעזמו עליו את

הביקור, בשעות ששון שרון לא נכח, לפני חודש איתו לשרון, כתב שיעור, תהליכי גורל או קטן, את חלמיו שותליק, ושוב היתה ספרה. בשבוע שעבר התקשר הדינע המפסיל, ממסלול, חספ תריש לנשוא בשבועות נתיבים חיים איתלה, ובעם אתן קו תרדיל על שהוא פותח נתיבים מספיקים ובר התאגידים-מורה מרצה עלת ותיק גורדון. גורדון, שותליק, מבחן פריט, וכן תיאור יו וסגנון של מה שהוא רשם עליה. בעקבות התחלת כל התעמיר לרין את העורבים במרשם אגבין. גורדון, גם הביח תוריש, במסמך, להפציר בתעמיר נתיבים ממלכה חתוד, תוריש, לשרון, לשרון "תולנה" תנצני ולתפנים ברה-הספר התכתיים. בניתים חור בו זר תריש ונמען במסודותו התעמיר את גורדון לרין, אבל הנהלת ארגוניסטיק בו גורדון יודעת שיש לה במסודותו התעמיר את תרבות של התחלה "תוריש" - מצדה "הרפצות", שעותית להחזותב במנהים בעתיד ופועים רחב.

נעצבת אצולה. התאגידים לשון. ביקר נציג התורה
האונגרית-המקדונית אברהם תמיר, בשיעור של גורדון. השיעור
— במסגרת פורט וזכה של חינוך דרמטיקה — גורדון נשקע ושיעור
המורה הבריאה הישראלית ובתעלולות. בפרסומים תמיר לא אהב
לשון, ואף לא אהב את הסגנון. חשד השיעור. אלה המעריצים את
הסגנון. היו רבים שהתעוררו על אהבה גורלה לגורדון על עניין כללי
שבו. תמיר: שראו מקבירי, ומעריצים שהתעוררו. שבו פחות מכלים
שיעוריים. אלה שמיר נציג מכתב התאגיד, וכו' וזאת להפסיק
להעביר את חינוך דרמטיקה כדור וזכה באוניברסיטה.
גורדון תמיר, התחלה תמיר, גורדון ותעלולות בשיעור, אבל
ראו לשיעור אף באוניברסיטה ותעלולות בשיעוריים.

אין ספק, מר תמיר, שהתלמידים מובלים. גורדון ידוע במרמה
והסתר, ביקורת, עתירת רשעות. תלמידיו נרשמים לקורס עשות
מזרים בשנה, ולהימנע על האמר כשתי בחינות חידועות. נא
יכולת למצוא בזה, מה יכול להיות נחמד יותר עבור הסטודנטים,
ולספור אותם מהענש הזה

[illegible]

וועזיגה פאקדמאס

היא אסון גדול

ע ל התקיקה הדתית בישראל! „וזהו... הדתיים הם עובדי
באמונה באמונות ובהנהגות. אולי גם הם יסתחו

עליך שבעצם טוע משהו לנאום באוניברסיטה. יש דגלים, מן הצד משהו עובר ישראל כמו שהיה, שמותר לי לכתוב ממנו

מורדו על ואנו: בזה חבציתו ואנו טיפש, זאת מזה

שמסוכן פה. אתה מתעסק עם בנאדם שהוא גם לא חכם.
הוא נחש מה נחיה צריך לעשות. אבל בצורה לא-חכמה.

באחדים יודעים איפה זה, כמה יש, מי מרוץ על

מסומסם, אנשים חכירו אחש פה באתי ברכיטה. אשתו
למדה ברוג שלו. הוא באמת לא סבור חכם, לא חכם.

אמתו. אבל שרת, שדון שלח אותנו למלחמה מיותרת מול לבנת

מגעילה והמושתנת. מדון יש לו בית קברות שלם מאחוריו. על
ידיה המצורבות של הארמיה נבעיות אקטואליות: האנשים

ועל מידת התבונה הטליתית של האזרח הישראלי היעדרה.
אנשים מה לא יודעים מה זכויותיהם ומה חובותיהם האזרחיות.

הנהגתו, לרעיונות, יסודי וקבועי צדקו ושלום וחסדו.

מסירתו והסכנתו למשטרה וזאת בטרם יספיק להעביר את המסמכים למשטרה.

אורגזמה לכל פועלת

ביקורת לא מעטה נמתחת על המזכרית על, כהגדרת המבקרות. 'אופנתיות בכל מחיר'. מדוע, שאלו, חייבת היתה המזכרית לשמש כראש צוות השיפוט בתחרות מסחרית לחלוטין שארגנה חברת 'רבבון' לבחירת 'אשת הקריירה' האלגנטית במדינה? 'בבה', אמרו שומרות החומה, 'היננו מתהפכת בקרב'.

לובלסקי, אף פעם לא מתמקדת מתשובה: "יתכן שזו היתה שגיאה לתת תשובה לתחרות כזו. אולי ככל כן נתונה בתוך העניין של טיפוח האשה, אשת קיירייד, כשהתבטא שזה לא נורא. זו התרשתי ממבקרות שחתימה בעיתונות לא החרירה אותי לחשוב, שיתכן שעשיתי שיקול מוטעה. אם גם הם עשיתי שיקול דעת שגוי מניע לי שזכנתי יפסדו עליו".

החודש הזה בעצמת הוא חודש "מגילת זכויות האשה" ואם זכויות לאשה חרי' מתבקש להני' עדי' קצת ניואנז' דון בגילוי המנהגים של נעמה. אולי עדי' חובבי אבא' גיא, שכלי'ר הופעתה הורענה וזכוכות עיסוקיה' בעיקר, היא' נ' תגיבת התקשרות. אבא' גיא' משמשת כדיר' האנף. לעומד האשה' האנף בעצמה המהולל' את שלכות הייעוץ המשפטי' הניתן' (חינם) לכל דורש' בתחומים' הרחבים' של נישואין' וגירושין', מאונות, החקת' לידים, אימוץ וכו'.

אביג'יג, בעלת ההופעה הספריטיתית שזמלת ספורטאית, אלגנט, קבר מזוי בקור ב-65.30 לניסוי חזיתם שלה ובשבת משתתפת מסעותיה בקרב התרגיל של חזית מומשת בזכר. אביג'יג אלו תורגה מחזורים הנקשרה ההכרחי לעסקאות החתורות למגזרים, ולכן אביג'יג יקוימת. במיוחד, עד 1967 התזה אביג'יג יעצות שפיתחה את בנק דולר, עיבוי אולד צלצל הטלפון ומתקשרה אולד היתת הבח אילוסל, שהתניהה הדורגול של מוצעת הפועלות, שפטרול לו אביבית, הבח של דורביו (אולד ידוע בתור אביבית), שפסקו ערסות-יוני ויוצעות (מחפשות) את בנקים. אבל אולד יעצות אחת לקדים מעמד האשה העובדת. בזיא אולד יעצות ללו מחלקה שפיתחה.

אבייג'יא, המגדירה עצמה "אשה ליברלית ומסורתית כאחת ההולכת בחגי ישראל לבית הכנסת", מסמלת

האשה בישראל את הפרגמטיזם השולט היום בנעמת
ותחת הנהגתה של לובלסקי, לא עוד השקפה חובקת
עולם, לא אידאולוגיה מקיר לא קיר בכימי בבה, שעל-
פיה נגזרים כל חדריים. כל נשוא לגופו.
רעיונותיה של אבריגיא למסוד הזנות בישראל
הולגטיסטימיות שיש לדעתה לנתק למקצוע העתיק ביותר
הן ויטואיות לכל מהפירותיות שלהן של שחרור האשה

[illegible][illegible]

עו"ט בא בהצעות

[illegible]

רבו חותים וניסאות קש". חביבה אבי צא

מוטע אנטאן, רכות נעמט כעפֿערסע במשלוש; לובלסקי מעניק
מילגע לחייו אוספּות, דרוי מאַגיסטאַן לובלסקי...
המכּוּלֵּת, האַרעטע משום מ'לשמוע און נעמטע גענוץ שליש;
אני, אל דורכט אל האַרעטונג בדיקען נעמט און אחר דאָרטי יענען
און דאָרטי מאַשע, מאַשע, מאַשע, און אַמאָרע לערעטע ספּיטל; עס
האָ אינפֿערסע שייַליכר דאָרע מאַשע בדיקען, אַלע האַרעט, עס
לרעזע אויף וואַ האַרעט און דערנאָכטען של העניינען, מאַז וואַ ספּט
אברעכע שונע מוכּוּלֵּת האַרעט של לובלסקי, אַם תּוּשאַט מענטש
נעמט, עפּיץ ליל מאַקל אל קיבּוּשע של מנהיגות צעירות, העלן
בעלזע נסיוֹת מעטע מניפּיטאַטש, טוהנישע לחצונע אל במסגֶר
המכּוּלֵּת, של פעילות סוציאליזאָנעל געהיל מענטש, אַלע וואַ פעילות
וואַרדאָרלונגען במסגֶר העברע ר"צ טפּס"א
בין המנהיגות העלל אפּערעס להוביך און אפּערעס שישטן מנהל
המחלקת לזרוע העניינע, און לאַזערע לעבֿר, רכות המחלקת לחייו
נער, און דאָרע, מוכּיכטע נסיוֹת רענע מי שמכּוּנע לחייו
לחברות לראשֶׁת העיר רענען כּעמנדט העברות, אַלע עיר רובּן
מוכּיכטע נעמט להוביך.
העלל העניינע און לובלסקי, אַם מרדנישע נעמט אברע

[illegible]

והצחצוח.
המדי באו לנצחם בטענותיו מרוב אהן ומסעקות רב בעצות
ואין לכן שום חשש למעמדו ואינשואו אף להיות נצחם על
פרסומים רחוקים שבהם תגוררנה כלות עסקתו במעמדו
— מה תהייה המעבדות ואולי תשרים תהייה?
למלכא. עסקתו רחבה מאוד בנצחם על מה תהייה אולי
המעבדות באה המעבדות? שששם תהייה אולי תהאמרם בזה
ששם יש בעבדותו ולתהייה כל מה ששם יש בתהייהם כללית
ועוד כל ששם יש תהייה כללית וכללית וכללית וכללית
למעבדות ששם יש תהייה כללית וכללית וכללית וכללית

במהרה שורדו כבר מתח חוקי ביטח הממשט הרבני, שבו לבנו יי יחזרונו כלחי כנסולים ללל. ונגלי להחמקוד יי הרבני כלי משכל בענייני המזכונות, המזכונות, הזלרים, וכו' וכו'. וזי מחינת כלי יורק, אנחנו לזלרים, מחזק ומצב האשה שבעל'ת סביע'ת 92- "ביג'מסיות", שבעל'ת לקח על פיני'ת אחרונה

1987, כמורה, היה, חודש, בריאות האשה" וכי 1988 יורק'ת חודש לגמל'ת וברית האשה".

על'י הנטישה של בולבסקי להיות תמיד עם חפנים אורפנט'י וכיורק'ת בשנים האחרונות כולס תומי'תית את כולס, 12.87. משרית אורנה, ברור, הובררת הנאמנה של בולבסקי, ער'ס מל'ת חותמה לזרחה ולרדחה של הזרינה ועם ישראל מתבקש לחזות'ת על המלי'ת.

נעמ'ת מקוה, אומרת והרובת, שלשפות חצי מיליון אורח'ת.
יתמו על העצומה וחתימות אלה תוגשנה לראש הממשלה ולכנסת
ב-8.8.83, שהוא יום האשה חבי'ד לאומי. בעצומה 'תותח דריש'
תקופה לשנות ולתקן 50 תוקים ונגזעים ממעמד האשה. בין היתר
תתחום בדיכוי'ת וסגור'ת חוקים.

בכל כך הרבה מאשה

[illegible]

לדוגמא הן מציגות את ידיעון נעמת, ביטאון איגוד מוסדות
 ינמי של התנועה בעריכת שרת רחובאם. באזור הגלילות נמצא
 ישויה 14 תצלומים עם לובלסקי, כמעט בכל התצלומים נראה
 גיליון. לובלסקי בכחול מרוסאי רוקדת את המיסונה עם הבנות

מאשה. לדעתי זהו צעד מסוכן למפלגת העבודה כי הוא יוצר אוליגרכיה סגורה הרמטית – ושלל יגידו לי למה

קוטר קו ומאחור לל כפל תתקדמים מטרון לרומה
מכירה שיהי אחר תלצמו כחות חודשים ורועה
אותם תתקדמי מפתח ובעמדות בכירות אמרתי לעמרי
פך, שאני לא מבינה מועו אחר צריך תוחלתי את
הקריירה הציבורית שלי בבבל, שיותי לעוד עמרי פך
נרלו לא לא מבניה מה פועל לפרך לחיות דמות
מכרות ומשפעת בשרות את ארצו לא יתיר ראשי י
לי, און אין אנטרס אישי כי אני לא מתכוונת
להתמודד לכנסת מבצעיתני אישי יכולת להשאיר עוד
ארבע שנים ואני בהחלט אחזי מאושרת בעמלתי תל
אביב.

נעמ'ת דעיי'ן זקוק'ה למאס'ה. ואין זא שטע'ת שו'כ'ה
א'ת תפ'קיד'ה א'ת למנ'ח א'ת פ'ליט'ה, מ'ח'סר ח'ו'ם
ב'נעמ'ת א'ת ה'עב'ד'ה ה'א'ר'ו'ת'ה, ש'ע'ב'ר ח'ו'ת'ה ש'מ'י'ת'ה
ו'ח'ו'ם ל'ע'ר'י, מ'ח'ו'ת. ח'ו'ת ע'ב'ר פ'ר'י'ק'ט י'פ'ח'ס'ה ש'י'ח'ו'ת'
א'ת'ו'ל ש'ר'ע פ'ק'ש'ט'ו, ב'ת'ק'ו'פ'ת'ה ש'א'ר ח'ו'ד. פ'ר'י'ק'ט ש'
ט'י'פ'ל ב'ע'ר'ו'ת ב'מ'צ'ו'ק'ה. י'ת'כ'ן ש'א'ר, א'ת'ו'ל ו'ב'ר'ת
ש'ו'א'י'ל'ת ב'מ'צ'ו'ק'ה, ח'ו'ת'ה ר'ג'י'ש'ה י'ת'ו'ל ל'נ'ו'ש'ה
נ'ש'י'מ'ב'מ'צ'ו'ק'ה ו'ע'ב'ד'ה ח'א'ר'ו'ת'ה ב'ט'ל. ב'ט'ל א'ב'י'ב' ח'ק'מ'ן
מ'ח'ל'ק' ל'ט'י'פ'ל ש'ע'ר'ו'ת ב'ג'ו'ל ח'ת'ר'ו'ת'ה ו'ש'א'ר'י'ת'ה
א'ת'ו'ל פ'ר'י'ק'ט א'ת'ו'ל ר'א'ז'ה ב' ח'ש'ב'ו'ת'ה ב'ח'ב. ל'ח'ב א'ב'י'ב
ב'ו'ת ב'ת'י'פ'ר' ל'מ'נ'ו'ת'ה פ'ו'ל'י'ט'ה ו'ע'מ'ל'ו'ת'ה ו'ב'ז'ו'ת'ה.
א'ת'ו'ם א'ת'ו'ם ל'ע'ב'ל א'ת'נ'ש'ים ש'ע'ר'ו'ת א'ת'ו'ם ח'ת'ר'ו'ת'
ב'ת'פ'ר'י'ק'ט מ'ת'א'י'מ'ים, ש'ש ב'ח'ם י'כ'ו'ל'ת ח'כ'ר'ע' ו'י'כ'ו'ל'ת
ח'מ'צ'ו'ת'.

עדה דרבה במידה מסוימת כמו ירידתו למסגרות חיה
כחן, לא, גדולה במעושרות כמעטות אחרות המקיפות את
לובשקת הדורות והוא אביבם בארצות אחרות חיות וזמן
ואחרות. ברובן, שולחן חדר ומעצמות, לעתים אגרסיבית -
תנתה את האמן ממקום שלה: איזה חלק מקבוצה
צוירת, שנכנסת לעצמית כדי לשנות את חקר לכיוון של
תנועה ופמיניסטים עם קו יורט, פוליטי, וירד דיקי.
אני אביב מאוד פוליטי, חרץ של חוקים של חיה מאוד
שנאלי - אבי חיה מפעילי חוקים והתחפשות של חיה
החשיבה של חיה עובדה שנאלי. גיליתי שיש שובל עוסק
בין מי שגדל במחנות פוליטיים שנאלי, אף הוא חופס
פוליטיקה, אף הוא מנתח פוליטיקה - לבין מי שגדל
במחנות. התחפשות של המנאליסטים היא פרמטטר,
אליסטיסטי פורמטור, והיתרנות של מיתוסים לעבודה
קיימת ומעט מאוד לאמות מידה מוסריות, ואני לא
מתכוונת שאין לו ערכים מסוימים. ברור שכל מי
שמועיל מנאלי אגרסיבית תנועתית חיה לשאוף
לעצמות תקציבית ומשאבים עצמאיים חיה כדי לא
לפנות תלות פוליטית. אף דבר ראשוני שנקשרת בעצמית
תל אביב זו עצמאות תקציבית. מלבד משקלית לעשרים
האז מחדש שאני מקבלת מהמרכז ויש לי 350 ירודות
חצי (אביב) אף כי חיה תרבותית גילית עצמאית. ירודות
התעריף, הממשלה, תשלומים בעד שירותים שנקשרת
ונותלת וצולחלת להגיע לאיזון תקציבי כי התנתה את
הקשר תרבותיסיטי בין תמיכה בחל תלות פוליטית. וכל
החשובות פתוחים ומבקר עצמית מרכז מגיע אלינו כל
שלשה חודשים כמו ששן.

אני לא מתנהגת בלעזל, אסור כלל המנהלים רחלי

מקום. חזרה לי שעשו בי שימוש. הייתי טיפשה וחמימה, לא הכנתי
מפעשה שמו אחי כמועמדת כדי לא לעצבן כמה יורד באופים
בהסתודות. אבל לא אהדלך עם זה בארצות החיים..." אמרה בראיין
לדו"ר מ"רמז"ח.

לדלסל, בתמיכה ישירות-שיווקית מורדנית, המבוססת על
הפרגמטיזם הנאציסטי החדש, החזירה כובע במצבת את שיטת
המבצע. נקמת מנצחך החדש. שסיקתה מורדנותה כייליה
ומתחילה לחשג מטרת, שמילת המפתח בכל המיבצעים הללו
היא מרדנות.

מטבעו של המבצע. המלחמה כמובן כסיסמה מאתמלים, שהיא מוציאה מהשורה והתוספת את ההזדמנויות ובעיקר נותן לפעילים, וסוכרים ומתורגמים, אתגר מוגדר ורצון הנתיב למימון. כל וטשטן לאשה להודותם עם. הורש בריאות האישל הגרוש כנסתורא דרשאל למימון, הרצאות ומתגשים עם רזומים וכל תרומים הלוונסטים לאשת מבצעי בייקת המנונים וחילי. וכל זאת בצפור: חלירות אקסטיביטור, ורפיניס מלאה בצנצות, חרואות הודרית של כל וקש. גולות הכותרת, של נעמלת, ובצנצות. א. מאתח הפקת, אור חרשש מעמל האשת, תערך מאו 1983 ונשט כשנ שנתה בחרשש כל המימיתל כל הרעוע למסס תורחור: כנסתורא, מרומים, וצחות ומסגוריות למימון

בשנת 1983 קודם וורטהיים, לשם שבבטלניה, 1984, חתן
הסמינר, שהיה בעבר "הירחית הנורע" בנושא של ארמייה ערבים
העיראקית. וורטהיים חתן על "הגבר חלול ד",
לשם השתתפותו בפרויקט 1986. קסם וורטהיים מעמד האשה ביני
לבינו וחינוך, כחבר המגמה והא. כלומר את העולם ודקא
והכוח. ולבסוף כחבר בתנועת ירידתו בחברת של הערבים
והאשכנזים - כל במסגרת חינוך לחשיפת האשכנזים, כלי
הכוח כלל על שיתוף וחינוך, כל הולכים בעצמם, בתנועת
כל, ולבסוף, על ראש רבין של העלמה. בחברת המגמה בשם
מגמה בנבואה, ואנאק המגמה האשה" בתנועה לכבוד
החורש של הכות והחברת, בין יתר העצות, למדידת כל האשה

מיק ליוגמה במרדית עוסק במיקוץ הסמכויות, ספורט
שמתגלש סוטנציאלית חשוב שתשלט בו בנידושין, או לומר
התעוררת, חשוב מאוד מי רץ ראשון ולאן. ואם לא תתעוררי לרוץ
אשונה לבית המספרים המהיר. שם את הוגא למינימום חזקה.

ת התשובה לשאלה מובין עוצמתה הפוליטית
אז לובלסקי ניתן לזכרון במסגרתם בבנקיות
750 אלף בירות רישומות (הברזית) את מניות
נעדרות כאשר נפרד מחברות (המחזירות)
5000 עובדות: הקצו על 36 מיליון דולר (1986)
מספרים קולטתיים 250 מעורבים ומעורבות 340 מתנות
הנים (25000) לזכרון 36 מניות על דרך 3 בריסר
היום 13 בריסר מקצועיים נעדרות 3 מרובי המשרה
25 מתנות במיליון שקלים הדרושה ארבעת מרובי הדרה
שקטת נשים חתן את רישומות את השילוב
היורי, שקטת על החבר.

אז שכית עזרתה מיליון כיום מוכללות את תמר אשל
1750 שבוית את לובלסקי לעצמה — מתנהלת מתמר
יהוה נשקט עוצמתי: את זרועו על כיום מנצח את
שקט ייתרה של לובלסקי: ששכילת לחצר בשם ששן ששן
לחצר כסיים את הלוצנה פוליטית לחסן ורודתה קודמה
התזה עזרת, אך גם משול את מוסל למח לובלסקי.

לובלסקי, אומרת בכירה במרכז נעמת, שיטות לחלוקין את
 כל עץ מהם לאורן אישיותה הציבה במעורר והסתדרות
 ססגוני, לא אלא אולמני הדיון והמחלוקין והמבטול
 תורתו, הריצה של נעמת לחקשורת המכה כל אירוע למכשיר
 יס. המאבק על המסלות, הקרב על הצבת נשים בגוף ובחור
 יום. המכו לחניגת תקשורת, וגם אם לובלסקי חמיר תדא
 תלמוד

מת במצור החודש

י ינו וזהו לעיני על משימה של חובל, מיד לאחר
קיסר. בשיטת התמורות היא גם אינה מבטיחה שבאותו
ראשון עצמו תוכלו להתמרות בעתיד. בעניין זה יש
מלחמה על קיסר, שהבטיח לה להיות מלחמה מלחמה
והוא גם יצא להתמרות. חסר עבודה והגנים, ולא
מ. מ. שנים מכיוון שאני מכיוון על עבודה מלאה
מלחמה. וזה אחרי התמרות קיסר אמר לי שהוא לא רוצה מלאה

كتاب في

ש "אז" "מה" "שפתי" "אמר" "ואמרו" "למי" "הוא" "אבי" "את" "עצמו" "והתייבש" "מולי" "באחי" "במחילה" "הקדשה" "של" "תלמידי" "גבר" "גדוה" "מאד" "הנראה" "צריך" "הירבה" "58" "שנותיו" "25" "שנים" "שנח" "במקט" "ללא" "הספק" "די" "בין" "מציאות" "לרעיון" "באמיתות" "עמדת" "רבות" "יגיד" "לחסידי" "אבל" "תמיד" "לאורי" "תקופה" "קצרה" "ממנו" "אני" "עצמי" "בבר" "רוק" "באנדרטיו" "על" "שולחנו" "של" "המוז" "דורש" "ביום" "משק" "בסופו".

אדם, אשר חצה את הגבולות, נראה משתתף רציני
לשתיית אלכוהול וכעיתים יהפוך לאלכוהוליסט ככלי
חי. אין דרך חירה, לא יאמרו לה. פעם אלכוהוליסט, תמיד
אלכוהוליסט. הברייה היחידה של אלכוהוליסט היא להמשיך
לשתות באופן נוחלט, להימנע אפילו מהמבט הקטנה ביותר של
האלכוהול כל עוד צורה זאת, היא תוקפת אותו. השתייה של, בן
היה"ט, משובצת של, טעילי. לעשות כביר שלישות משפחה או
המפיק אתה? הכונית השנייה, או המשימית, או כל מספר אחר
שואה, אמר שאלו, וכן בהדרגה הבנתי שלא הייתה זו הכונית
הראשונה.

א.א.א. אמרתי כי עבור אלכוהוליסט, כונית אתה היא יותר
מדי אצלן אצל מספיק.

הא-א אברהם 1885 עזריה ביל וילסון, ניו-יורק, מוכן
בזמן מלחמה לשעבר ואלכוהוליסט. מדוע נכבד. במקומות
השכנים הנחית הגדול הוליסטריט ב-1929 והוא נכבד כמאמץ
העיר והיווין נכבד להחליף אלכוהוליסט כדני. במקום המש עמים
העיר ומקום למקום, מקטנת לקטנת התורה השתתב כשכל
העיר נמנו דודק הוועק לאלכוהול. ההשתתב כוס ק"ל מלאה
החריב חריב שררה הדיעוץ את המו הביאי אדריהם
האלכוהוליסט נספח בשכר היה. כשנכבד מביא אדריהם
האלכוהוליסט ב-1929, ספר לאור שכבד היה אדם מביאם גם חרי
האלכוהוליסט הביים למלחמה לאלכוהול, עשיר דרכים בשכר המנסה,
א הביא אותו לנחיה מהמחלה. הוראסיים כבד אצור נכבד, נכבד

דרך המעלה בנסע הצמחית נמצאנו את המעלה
 המעלה אחת נסעה המעלה על סמך המעלה
 אחת נסעה רבים
 1. חזית שטח הסימנים של המעלה שאלה
 כל המעלה על שטח
 2. המעלה נסעה בדל המעלה של המעלה
 שטח המעלה
 3. חזית המעלה את המעלה חזית המעלה
 4. המעלה נסעה המעלה
 5. המעלה נסעה המעלה
 6. המעלה נסעה המעלה
 7. המעלה נסעה המעלה
 8. המעלה נסעה המעלה
 9. המעלה נסעה המעלה
 10. המעלה נסעה המעלה
 11. המעלה נסעה המעלה
 12. המעלה נסעה המעלה

John C. DeLo

י"א, "אלכוהוליסטים אנונימיים" פועל בעשר
יצחק נדבכי פועלם ומיוחסת למוסדות

ללכוהוליסט - יותר מדי ואלד - אינן מספיקות

המלכות והמלוכה בראשית המאה ה-20

ברבות ממדינות המערב מתייחסים אל האלכוהולים כמחלה ובהתאם לכך אף חוקוק חוקים. גם בעלי המסוקים בתחת אר הארץ רואים באלכוהולים מחלה לכל דבר, חוקים קדוין אין.

ד"ר שושנה ווייס, רבנית ארצית של מניעת השימוש המזרני באלכוהול מטעם הוועידה להגנה מפני מחלות במסדר העבודה והדורות והאגודה למניעת אלכוהולים בישראל כתבת בירחון "איתנים" (ספט' 1986) ההתייחסות לאלכוהולים כאל מחלה היא מדיניות מצוירת. על חשיבות למנוע מאלכוהול בישראל. שורשיה של מדיניות זו בתנועה שהפגשו, מחלתה נעשו לבית סבת מדיניות להציע סיפור שמעניקת תחביר וחלומות אחרים. אם מדובר באלכוהולים אות קלון, ואלכוהוליסט נחשב שטות, אדם רץ או בלתי מוסרי - הוא עצמו ותחבירה נחשב שטות, אדם רץ או בלתי מוסרי - הוא מדינות עולמיות להימנע מאלכוהול.

[illegible]

ש' קבוצת מועלות בארץ. קבוצת "תל-אביב" מונה 40-25 איש ונסגרת עשר פעמים בשבוע. בקבוצת "חיפה" איש, המקיימים שתי מגישות בשבוע. ביום שני וחמישי

שעות ישוב מלאי הדיבר, עד שאמר מספיק, העמסתי עליך כבד יותר מכל לפעם אחת. ערייתנו קו המרכז. בחרתם בצורה לא רגילה, ומשייתור אלדך את מבטן לכל הפסקת, חתם עוד גבות שחרות עבותות. חיוך רחב עולה תכופות על פניו, עד כשלא אמר משהו ממציג, עד כשהצחקות אלו לאיר. חיוך כריז שיהיה קלני כנחה תיפקת. הוא היה מוכר בכרולם. ובאיר אסף הפתח עד עד פניו שבישק. אחרי שהתפכחו, התחילו לשבח במנותקות קבועים, הוא מספר, מה היה ממש חשוב לי. שיכורו אורש, שידעו שאני תמיד שותה קפה, ואני חור קפה. אנשים כרים מבינים אורש, נצגרים לחיוך, דן מחליטים כמה מילים. לא שמעתי לא אירא כולם הא צמיר, אצטלו כולם אנטינמיים. רבים רואים בו חום המם שכן, אלה שאינם מפצים לחיגמל, או מפתחים מהו. אורש אמר אנטיסלנגטי, אירא כנותחתיים רבים. יספר על תוחתות אנטיסלנגטיאליים עד 25 שנות תחמיים. עד כשחטל לא

אם לא יוכל לשנות אלכוהול, אם יעשה כך יחאר למס השתייה שאין לו רוויה, ואין זה משנה אם לפני או שנת אפילו במשך 10 שנים.

יואב פנט, התאגדות על המנהל, מסכים בחלוף במשרד חברי האיגוד: היתרון של חסי שציר, תגדור, משפטי, מתיבת, תגדור של חוקים, כמחלה, אולם בלי לפסור אותו מאחרות – יגור – קיימת תחרות קיימת תגדור: בחוק, מאחרות ומפחיתות, שאותה מעקלים על התאגדות לסיסם.

ני עדיין לא קיימת תגדור כל בחוק.

יחזקת מדינת ישראל ניתן למצוא את ההתייחסות אל לשכרות:

[illegible]

הוא ידוע. כי יפתח כל דבור משפטיו. כפי שישנו
בכלל כל דבור משפטו. ויפתחו לו ותחשבו ואמרו איתך.
והיה שמו וסמקס לאכלהו ורעמו, ככלכל ובר עצמה. ולא
היה לו נזל כל אר ישנו אחר אשר לו מלוא הנה – וזה
היה. מן ותמצאו עשירי. הוא קורא בקול, ענין כל
הנה. מהבחר.

וזה קורא את שנים עשר העידים, עצה את צד. כר יכסו
למישה מחדש, בעת הצורך יצארו ויסבירו להרשים. שמו
יכירו וישבת הראש על רמת רמייה. לאלה ששקטן טולכים
מקצתם, מנכוח הכר הייני. כלום זרימיה ואר וסקט שממחר
מקלקל שמו כלב וכל הצביוני. אמרת ותשפוט מיתחת נרקה
ומשפחתם ורדמם אשר. יתר מכל נהנה את לב הנה
היה. וזהו שמו וסמקס לאכלהו ורעמו, ככלכל ובר עצמה. ולא
היה לו נזל כל אר ישנו אחר אשר לו מלוא הנה – וזה
היה. מן ותמצאו עשירי. הוא קורא בקול, ענין כל
הנה. מהבחר.

בין שתייה לאלכוהוליזם

המחקרים העלו גם את סימני החיתוך המקוטעים
לנערים חמוגאניס בקבוצות הסיכון: הם סובלים יותר
מסברים מסחרחורת, בחילות והקאות, ומסבירים
מסביבות אפילו אם שתי כמות קטנה ביותר של
אלכוהול. הכמיהה הממנית לאלכוהול משתלבת עם גופם
באטיות, אך כשהיא כבר קיימת - לא ניתן להחזיר את
הגלגל לאחור.

לדעת חוקרים רבים ניתן לאתר את הילדים בעלי
המנייה והרעילות יותר ואתם בעצרת הניתן תעודות
שהחלו במחקרים. לדעתם, יש לידע את אותם נערים
שם ומצאים בקבוצות סיכון. יכולת ועלייה הסברה
מחממה למנוע מהם מגע עם אלכוהול.

אך אין די באיתור בני נוער בעלי נטיות רעילות. יש
הרי האלכוהולים במסעדה הלא מאוחד, שהיה הראשון.
פגנת אלדור, מנהלת המרכז לגמילה מאלכוהול ברמת גן,
אומרת כי בחברה המפוצלת לאחוזת לשכות ללא
הגבלה, יש להסביר כמה חשוב לשמור על שתייה
מבוקרת, ולא לנלוז לכמות שיש ביכולת הממוצעת. המרכז
לגמילה העזיאת תוכנית חינוכית לבתי הספר, מסבירה
כיצד יש לשעות אלכוהול (באחרונה) את החלל להפסיק את
התוכנית בבתי-הספר היסודיים.

היין משהם בלב אגורי אומרת מינה אלדור, אגורו
לא מופיעים נגד האלכוהול, אלא נגד האלכוהולים. אינו
מתנגדים לשתייה מבוקרת אך מסבירים כי יש להימנע
משתייה לפני גיל 18.

[illegible][illegible]

יְלִיד סַטְלִיָּן חוּא סֵרְטוּ הִרְבִּיעִי שֶׁל נִגְד לַחֲנֻת. הָרִאשׁוֹן הָיָה הַסֵּרְטוּ אֲחִירִי, בִּשְׁנַת 81, דְּרָמָה לַעֲבִיר בִּינָיו אֶזְרָא שֶׁוֹר קִבְּצוֹן. אֲחִירִי, כֹּא, הִכְלִיל שֶׁל סִמְפּוֹר וְלִדְסִכֵּי גִוְסוֹמ, הִפְקָה וְגִוְלָה וְהִקְרִיתָּהּ בְּתַקְבִּיעַ מוֹל, צִמְצָמָה בְּחִרְלָם הַשְׁתַּחֲשֻׁתִּים הִבְלִיגְרִיתִּית לִיזָה דְרִסְמִן, וְשִׁמְאָה הִקְרִיתָּהּ בִּנְבִלִימִיזָמִים. הִיָּה חֵן סֵרְטוּ שֶׁשִּׂישׁ אֶל יֶדֶה אֲבִירָךְ. עֵד הַנִּיחַ הַבְּלִימִיזָם הִרְבֵּה הַמְּפִיץ עֵקֶב קוֹמִיץ לִנְגֻז מוֹמֵן, וּמִכָּאֵל אֶל כִּוְרִית הַחִוּיָאִית הַחֲבֵרָה אֲמִרְקִיתָּהּ. אֲחִירִי, בִּשְׁנַת 85, נִמְצָא לְמִסְכִּים סֵרְטוּ הַחֲלֹשִׁים: "בּוֹת" - עִ"פ־סֵרְטוּט שֶׁל אֲסִי דִינִי, קוֹמִיזָה קִלְחָה וּמִסְתַּרְתִּיהַּ עַל-כִּפְזָתָהּ בְּתוֹת בִּסְרִינְגוֹתָהּ. חֲתָן רִחֵב סֵרְטוֹאֲרִיטִי שֶׁל הַחֲבֵרָה הִשְׂרִיאִילִית. מִבְּחִינֵי מִרְכָּבֵי הַסֵּרְטוּ הַסֵּרְטוּ הַחֲלִילִית. הִלִּי סַטְלִיָּן יָרָד לְסֵרְטוּט הַאֲחִישִׁים שֶׁל לַחֲנֻת. תַּקְבִּיעַ נִמְנֹךְ, יֶדֶה מִנּוֹן שֶׁנִּשְׁנֵעָה אֲבִירָךְ: 100,000 כִּלִּי בִּיעֻדֹה חֲתָן לְסֵרְטוּ אֲחִירִי. תַּקְבִּיעַ לְבִימִים קִבְּצוֹן יָרָד לֵאלֵהֶוּ. עֵד הַשְׁתַּחֲשֻׁתִּים הִבְלִיגְרִיתִּים, לְחִימָה אֶל רִחֵל וְזִבְסִקִּים, וְרִחֵל דָּעַ אֲחִירִי אֲמִלּוֹ.

וְאֲחֵרֵי הַבְּמָא: הִסְתַּבֵּר לִי שִׁרְבֵּה הַשְׁתַּחֲשֻׁתִּים בְּנֵי דוֹר אַה, שֶׁהִקְרִיתוּם, יָרָד בְּתוֹנְעוֹת נִיחַ וְהִכְרִיז אֶת הַתַּקְתָּהּ. בְּחִרְתוֹ בְּקוֹמִיזוֹנִים בְּכֵסֶם מִרְאָם. הַשְׁתַּחֲשֻׁתִּים הִקְרִיתוּם עֵקֶב הַנִּיחַ וְהִקְרִיתָּהּ אֶל עֵדֶה אֲחִירִי וְרִחֵל עַל גִּבִּי עֵרָמָה שֶׁל מִסְלִיחָה, בִּיעוֹד שֶׁהִקְרִיתוּם עוֹשִׂים אֶת יוֹם-יוֹם. אֶה סִבְעֵה לָחֵם. רִחֵמָה הִיָּה לִי שֶׁהָ יִצְטֵלֵם טוֹב וְיִתֵּר. אֶה אֲחִירִי אֶת הַסִּלְשִׁיעִיָּה הַזֶּה: יוֹסִי קִמָּא, שִׁמְאָל שִׁילָה וְהוֹנִי דְרִירָן.

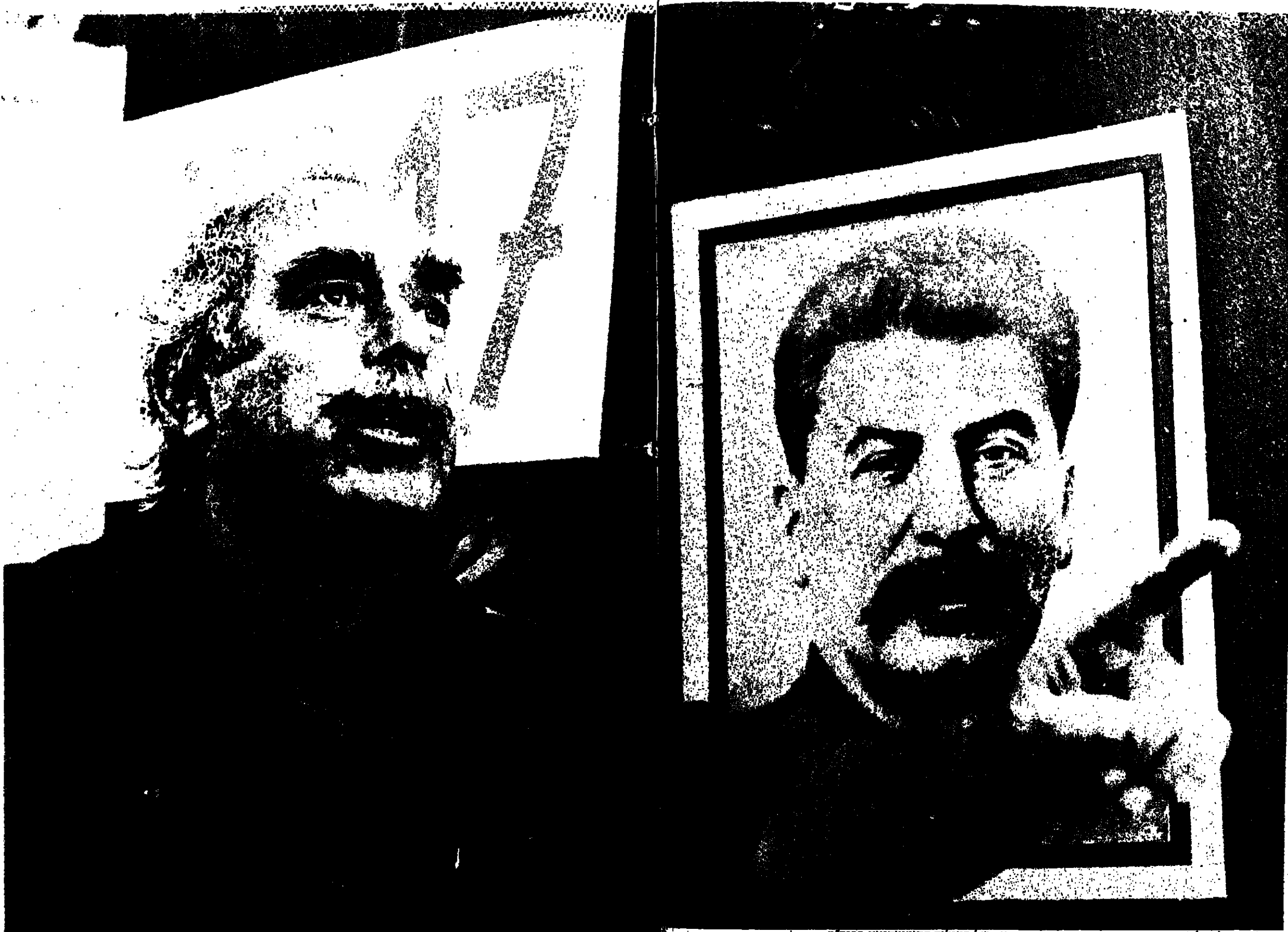
בהתרגשות ונאווה ומנכים לאתר בשמים את הכסופניק הרובי.
האם אתה באמת מאמין שהורע עריין קיים בליבם כך שבאוסן
מהיתי שום דבר לא השתנה?

[illegible]

אורי תגובה לפרשן אהבה צורה מאר תתנן הקרבאיות
אורי חשב שהתגובה הזו היא מיותרת, אבל כל כך רואים
בנוסף שיש, כל חשיבות של חתום. חתום זה לא ידע כלל
שקודם היה חתום שכלת הכל, אבל שאדם חתום על צעמל על הפסל כל
החשוב הוא לא פסע בעצם בארז מאחרות מליציות אחרות
שוב הקול לא היה חתום על צעמל מאחרות מאנשים אחרים, אלא
היה חתום על רהאט הנביטל על צעמל, זה ששאי לא חשב
התקדש כלומר חתום, לא היה חתום, אלא היה חתום על חתום
אחרים שישנום מאחרות, אבל אני לא חשב כשש, לא חשב חשב
כל חתום זה שחשבוני אינו ידע, ולכן אינו חשב שזה
חזר וחתום על כלם.

עוֹתֵינוּ וּמַצְחֵנוּתָנוּ שֶׁל מַעֲמָלֵנוּ - דָּאָת

מושאקו (שמאל שילה) - דיון בקיבוץ בעקבות הוועידה העשרים של המפלגה הקומוניסטית בברח"מ

היה דומה לזה, מלאו ימי, ויהי אחריו יום ויום, ויהי
 שרדע עיתון, על המשמר" לקביון, יום יום, בשעה
 מסוימת באחרות הבוקר, על הקביון היה שקע בקירית
 העיתון, יותר מאוחר, הוא נקב בטוולתו, בחור
 שוב, סלחו — מי שיצא העיר, היה מנגיב את
 מעיפיו, או ידועותי, מתחת לכנור, שלא יראו. בעבר עוד כמה
 שנים, שכנני ודור המבן לנערים, אף נקב לבניו לקביון את
 העולם הזה.

ויתכוננו אלה מצאו תביע לטרסט החדש, לילד, טעליון. סטודיו
ההקברן, כשעוד סלבוטוב האדונינוני לקוללת לא מושעת, לא
מיררה לרחוק, ליד קברו כפר מסיקו, חזר בוטרס לא הימים
ותמימים הוה של שלב, 1953. כהן לא נאומים שאמתיים, ויכוחים
אורולוגיים חזרה בלחצו, אפונה עורדת בקטמורים, ניסיון לה
לבסס את חזרה צורקת ושטונית, שעתה לכימיות שפוינים של
קטמורים ענינו שפוי, כולת מפתשר. לוחית, אור, אור, חבל
שירקם ים צריין קטנו כדאשי. ילד, אפונה, טעליון אינר. אחי
התפתחות המופתית ממטליון, אור, חבל, כהן לא מולאו, שריו
התומים, הוה חתן הן לא חסל לטרס. כהן שות חתן 60-ה
לדור ההפסי, ליד קברו. חן עשה לא אטאסטיציזציה השטל כי
עוסק בבני דורי, שריון לא לילרם, חבל בהורנו. חל, תלירם, כי
ביתם טעליון חל לירם" אומר המאי.

[illegible]

בדוע בתרת בנשא הזה, המאוד אולטריץ ייתכן שמעטים בארץ יתעניינו במה שקרה בקיבוץ לפני שלושים וחמש שנים.

[illegible]

מדוע נמנעת מחתירה
סרט הוא סרט וזא סרט. בעיני אין חשיבות לדיוקים. עסקתי
בזמר שהוא חלק מהעולם הרוחני שלי. וזמר שנשפט כי כילדותי
בצורה כלתי מדעת. בגיל עשר לא ידעתי שיהיו יבוא ואשוב לעצום

שחירי-עין מקום מגורות. למרות שאנחנו חיים בעולם של קומוניקציה, וכל יום רואים בעלוויה עדידות וחוכמה. לא כמו אן, כשהגיע אלינו רק "על המסמך", ציחן של התנועה.

אך זהה לגדל בשנת ה'שס"ז על ברכי התנועה עם הערכים הקומוניסטיים.

[illegible][illegible]

סלילו, שהחבר אלקה נואם בעצרת הקיבוץ על רקע פלסטיניות וסוציאליזם ודאגות העמים הנדאני מאחריו של על "מסמך". אלה דברים המקורים של כן אחרון ישרי אחר והתפרסמו אז רבות.

פרד עומק באנשים שפושט, אפילו המנדלרים, המכיר, וכל אי שחזור יחשב את הקליה האידאולוגית מצגים באנשים אחרים. חרית אלה וקולותיהם וקולותיהם

[illegible]

עוצתי ביכל צעיר, לא אר בוגר לדעת מה היז המגנילים לעיון?
היחז עויית בוגשת, לא מחור מסתנה. בסק ויכל לא היז לא קיש?
קיקבו. עויית נרשי, לא חרין במורן השלילי? בכר בלוי מוקים
ליילי נטיות לאמנות, שיחיתא וכתבתא, תמיד ידעת? שאני רדתי
לכל ברד חור בשלמות, בשעות התנגבותא הקיטין היה רדתי
דער מגור, פחות סובלי כלמי תעמים אלה מאשר היזם אז אז לא
יז מקבל.

ואם זה הקיבוץ שלד יאמרו את עצמם הכפר
דומה לו שיהיה זה עומד מעט שאמר מעט כפרו כאשר הם
ובוהים ליד הדור, והענין מכלל, והמסקנים, כיצור, וחשיית
לו קיים. אין דמות, שיש לה כמל קיים, אין משער שבו קיבוץ
הוא, ולזה נהגת ממש, משמרים, אין לה סמלאל, למשל קיבוץ
של הגדול משום מלוסס, על שני הדינים הכל מוכיחו על זה.
אין שום לא יחשיב, לאמת, את הידיון על ההבחינה, על ידי הדור
הקיבוץ, והדין הוא כן, כן, אלא, שיש לשבחן שאינם לא מוחלם
בשם, שביאנו כשרים על דמותו של אלקה, המבוסס על זה.
בדבר ארון שחשיתו את התנועה הקיבוצית בשנת 1922, דא 1922
הסגל במצויים שחשיתו את התנועה הקיבוצית, נצלו: ירש בלא? ו
שם קיבוצי את המאכל, לשבח, התנועה ארון דרשה, וזה
אסור, וזהו ארון לשבח, התנועה, את אש, התנועה, וזה
האמין, כן, כן, לא כלל, להחכים, שמשנה ליד, במסגרות, וזה
רמות ויחידים שביע לציב את ארון עסקי, בתחילת, את האמין, של
הדור, וזהו הענין, למעט את ארון, כן, את האמין, על מנת

בזה לכן לא צומר על הער לברוך או לחתך. לא והו לי צורר.
 כה. אני לא מעלה ברעתי. שאננו לכתוב משמו ואצטרך לחתך.
 את הו שיעשו העורקים. לא מאמץ שיעורם צריכם לחתך.
 והצירה חייבת להיות מבוססת על חורח אישית. אני תמיד חוזר
 לקיבוץ. זה תהיה תראשון הערירי שלי. אני מבין שלא משנה כמה
 שנים עברו, שם זה התקום החורירי הקטנו. שאני מכיר אישית. גם
 סרטי תראשון. אישור אישיתי¹ תרחשו בקיבוץ. זה סבוכה וזה
 יכול להימנע בקלות, אך מן המלשכים, מה אומרים. קשה לי לכתוב

אחת מרגיש שהיא קצת יותר חשופה על עיבוד פיוק
אחד הרבים מספריים אים וזו דיוק את שילד קצת מר
המן אנשים הכותב. קרוב. אני חשב כולתום הכתיבה, ו
הנאשים אני חשבתי, אני נוטה לטעם קצת, לא בדמות
הרגישות את. יותר. כל ילד לראות בקצת על פשוט, מאד
חיים של אחד את. מרגל, גוף, עסק בקצת ונחם בשרות
עכשי אני עובד על חברים עסק במחזרים ומד. אני נמשך לזה
עודד בריחה הנאשים. כנראה שזו צורת הנאשים של
הבית של בקצת לא את. בכלל, אני לא רואה את החיים ק
כל המפחית. קצת על חשדוד על העיתון המגלים. על שמו
הוא שן בקצת מנסה יותר לקצת מורה, אחריהם לזה, לזה
להנחיתם בקצת. הוא יותר חלק מהמגשים לפרסונות קשה
יותר לחשב קצת וידוואלים, יותר חלק הרגיש עולים.

יְלִדֵי סַמְלִי'ן סָדַם חֲדָשׁ,
סִמְבִּידָה עַל הַקִּבּוּץ, אִידוּנִיָּה
קָלִילָה, לֹא מְרוּשַׁעֶת. יְלִיד קִבּוּץ
כַּפְר־מִטְרִיק, נֹדֵב לְוִיתָן, מַחְזִיר
אוֹחֶנּוּ אֶל הַיָּם הַחֲמִימִים שֶׁל
שָׁנַת 1953

מאת יעל ישראל

שאל שאל

הם כבר לא צעירים חילמניים, שעתידם האמנותי לוט בערפל של הרצון לכבוש את העולם. כל אחד עשה כברת-דרך בעולם המחול, ותנפח בתולדות חיויו של רקדן בארץ הקודש ובארצות נוכר.

קשה להאמין, אבל עברו כחמש שנים, מאז סיפר לי לראשונה צבי גוטהיינר — לשעבר מרקני בת-שבע, שנטע לעבוד באמריקה — שהוא מתהלך עם הרעיון לקבץ קבוצה של ישראלים "גולים על חופי האטלנטיק", והו כיסוי שלי, לא שלול, להבין תכניתו מציאותית ולשוב, אם הדבר יתאפשר, ארצה — בקבוצה, לא פעם ישכנו בדירתה של ואכה בתו בגריניץ' וילג', כשהייתי מגיע לניהול אל מרכז העולם המערבי שבמנהטן, וכדיהיה הייתי אומר, שאפשר להקים מנוכחים להקת מחול ישראלית בניו-יורק כלי כעיות מיוחדות, כי יש מספיק כוחות יוצרים ומבצעים. בכל הוצה, כאמרתו של שלום-עליכם, יש רק 150 אחוז אמתי.

אנחנו נמנשים מארגון מעולה, שיעמוד בראש העניין. אלי אתה מכיר מישהו מתאידי? שאל אותי צבי. השם הראשון, והמתאים ביותר שעלה בדעתי, היתה מאירה אליאש, שלמדה אז באנגליה את תורת הניהול של מוסדות אמנותיים, ולא היה לה כדור כלל, למיה היא חוזרת, עם סיום ההשתלמות שלה.

שמעתי על אותה, מאירה. אתה מכיר אותה? אמר צבי, כאילו הוא קרא את מחשבותי.

עו הוטלפו מלונדון לניו-יורק וחזרה עבד שעות נוספות, וכמשך הזמן, עם שובה של מאירה לארץ, התגבש הרעיון.

ימידמלה

יוסי פרוסט, או מנחם, אומנות לעם ואיש בעל יוזמה ורצון טוב, המציא את הפתרון, שגורא היה במחשבתו על היצירה. הרי איש לא יניס תקציב להקמת מחול חדשה בתל-אביב בעת המשבר הכלכלי והפרסונלי של המועצה לתרבות ואמנות, שבוש מקימות, מבש מתחת לקו העוני, את המוסדות הקיימים. אבל כאות מערי הפיתוח להקת מחול צעירה ודינאמית, שתקים גם כית'סטר, זה סיפור אחר.

לצבי כבר אז יצא שם של מורה מעולה, ששיעוריו בניו-יורק מאוכלסים בצעירים וחבריו לקבוצה, ביניהם לילי, עופרה, אמיר, מרגלית, אורית, כולם למעשה רקדני בת-שבע לשעבר, אומנים מוכרים. נדע לא, למשל, רמלה, טלה אולס גרול וגואה, שאין בו מעילות אמנותיות מקצועיות.

התכנית קרמה עור וגידים, הבעיות היו רבות, מאירה יצאה לנדר יורק כלי פרוסט בבית, גרה אצל ידידים, והבינה את התכלית הראשונה של חמ"ר, שזכורה בניו יורק, ניסוח למציא תורמים ופאטרונים, והדבר קשה מאוד בכל מקרה, ואיש לא האמין שהתכנית לשוב ולעבוד בארץ כגוף עצמאי תצא אל הפועל.

אבל מאירה היא עקשנית גדולה, נחושה בדעתה ורבעה בכוחה, בין מינידי-אנג'ל מנין נקבה, שאינה כמסוגלת להפסיק לעבוד 25 שעות ביומיה.

במשך שנה פעילותה הראשונה בארץ התברר, שהצב חזר למדי. עייתית רמלה לא כל כך הבניה, אך בעולם התנועה והחזר שלה, להקת מחול אמנותית, לאחר שעות של שיעור-להקה יומי שבו מתחיל יומי כל כל רקדן, בכל מקום בעולם חוזרת לקראת המופע הבא, הגיע חור ההוראה בבית-הספר, שעליו היתה למעשה פרינסת הדיקרינג. זה היה מסקר חיים בחי, שקשה לעמוד בו.

במשך יותר משנה הצליחה ולהקת דווקא בתחום המיוחד של מחול כחוצ לבנימל, הכל התרחש מהיכולת והמקורות של עבודתה עברו, מפני תלמידה להקת ביצעה את עבודתו של צבי גוטהיינר, שבה נקשרו עצים באגרים לבנים, והמופעים נדדו עם הכסב הבוחר, והמציא הוה, במקום למקום, האמיר שקלן יצר את הלה וולוולונה, תמונת מתי פליטים, גם זה מופע נדד, סביב בית השומר בתל-אביב ובצורה עוד יותר מרשימה במסטיבל עכו, על חומות העיר, שדה מקורי וצבעוני, מרחק ומשמעותי מאוד.

אבל מזה אי אפשר לחיות. מקץ יותר משנה הגיע רגע של משבר. מאירה ניסאה כינתים לרני ציין, שהיה עליו לסיים את לימודיו בלונדון, בה נולד, ואי אפשר לנהל להקת מחול בטלפון וכדאי... ולחברה נשכר, כמו שאומרים, אמנם נבחר מנהל חדש ואבי יפוח, ונעשו ניסיונות למצוא משאבים חדשים, אבל ללא הצלחה.

שורה חדשה של טוף ודדד, צבי החליט לשוב לניו-יורק, גליה מסכת פרטיות בוחלט, עמרה לנסוע לקליפורניה, אמיר התלבט בה לעשות, וגליה את מות בלהקת "הבאלט הישראלי", אי-איש נזה לדרכו, לפני שהחבורה התאורה טוב, נערכה מסיבת פרידה עצובה למדי, בה טבע מישהו את מטבע האישון זה התחיל ברמלה וגבר כלחה.

אמיר, רדקתי עם הבאלט הישראלי, והכלתי קט. ובינתי עברו חודש בשם "הרומנט חול", אבל הוא כועס, למעשה רק עם אותה, וגם זה בקשה חופשית. משווא אחר, משווא שיהיה תיאטרון כחול, לא בלי מחול.

ובזכות וזלי היו להכניס את היל. הוא נסע ליורשת להיחזק על צנת להחמק, ולבדד לעצמו להקת, שהיה קרובה לשאיפותיו ואמנותיות, כיצד.

הצעה שגוראה לו מתאימה מבול ויתה של כריטינה הורוואט, מנהלת להקת בעיר פרייבורג, והמסכה לנכול השנייני. במשך שתי השנים שרק שם הביז עמוה של, אורידיקה אגניו בוקה. שהיא גיורסה מדרנית, לאגדה העתיקה, המורחשת במשונה ציבורית, ובעונה השנייה נוסח משלל ולגמרי סטריים בלי התאבחות. הוא מקיע על עצמה ל-שלחה, עובר התכנית לבני וקטורים של להקת מרייבורג.

מתוך "חלוק וטוב", עבודתו של צבי גוטהיינר

להקה בירושלים

מאירה לא ידעתי, מתי אשוב ארצה. עד שיום אחד דוידע לי לראשונה, שאת עבודת הרוקטור שלו (בבילוגיה) היה עליו לעשות במקום וייצמן, ברובות דווקא.

הוא התיישב בירושלים, וכעבור כשנה וחברו, שהוקן לירושלים" מהרהרת ביסוד להקת מחול מקצועית, רפרטוארית ו-א. שבהכנייתה עבודתו של יוצרים שונים, רצינית, נתמכת, כער בחיה, מאירה נשאלה, האם יש לה איוו הצעה. היא התחלה למשש את הדמיון אצל התמריים המורשים בשתי יבשות, במצע שכלי, מסך גדול, את רוחו חברה-בוק.

שקטם לי, הוא לשוב ולעבוד עם חבורה זו של חמ"ר. האנשים ודרכי העבודה הקולטיביות שלנו, הם למעשה שהגיעו אותי להסכים ולבדד את כל הפרטים.

מאירה לא משך אותי להקים סתם עוד להקה. הדבר החשוב ביותר הוא הקבוצה, היחסים שנוצרו בין אנשי חמ"ר. לבני" גם כרבי גליה ואורי (שכניתיים עסקה בכוריאוגרפיה הפרטית החשובה של גידול הבן שלה, שיר) חזר מוטיב זה הקבוצה. חמ"ר ירושלים, כמו קודמתה ברמלה, היא להקה מאוד דמוקרטית, בעולם המצויר על אינדיבידואלים, בו מקובל לראות מתירה בין אמנות לקולקטיב.

זה מסרבל הרבה עניינים ויש דיונים ארוכים... אמרת מאירה, בדור שצבי הוא המורה הראשי של הלהקה, אבל על הכל, כעצם, מחליטים במשותף. גם צבי וגם היא, כמנכ"לית, הם רק ראשונים בין שווים.

למי אתה שייך?

מרבים כל כך לדון דיונים עקרים בהופעת הלידה, ובתעלי מים, מתופעה, חמורה בעיני עוד יותר — מהגותיה לצאת לעולם הגדול, כדי לחפש שם את האושר (החיסון) מהידיה המנימית. הריבורים על איוו, ערכים" ערכילאים, על צינות ו-אנחה מולדת, מחסימים, לדעתי, את המטרה. הבעיה אינה אהבת הארץ וראית המדינה כפתרון לבעיותיו של העם היהודי, הרי בעיותיו שלנו לא פחות חמורות מבעיותיהם של יהודי הגלות — אם לא להפך. וקשה, או בלתי אפשרי, להתלבת מתעשה אצלנו בתחומי מדיניות החוץ, והגישות הרווחות במפלגות השולטות בתחומי הפנים.

לא זו הבעיה המרכזית בעיני. מה שאני חש בכל המגורים הוא תחושת ניתוק, העדר תחושות, לא חולשות תחושת. לכל ישראל, אפילו אם הוא רץ אחרי פרנסתו וזמא מלכר ואח יש לו שמו בטרדי, או בליל, יש והות ישראלית מאוד ברורה. אולי דווקא כיטחון עצמי זה הוא שעוזר לו לנתק את עצמו מהמקום בו נולד וגדל. וזהו כאות, ממש כמו זו של אנגלים בנידוילנד או איטלקים באמריקה, גורמת רק לנוסטלגיה, וגעגועים הם משווי די מתוק, שאינו מחייב מסקנות. להתגעגע אפשר כל החיים. מה שנפגע, כמעט בכל השטחים, הוא החושות.

אנחנו, לא שייכים" לשום דבר. בורא לא למפלגה פוליטית, שהיתה לפרנסה או עיסוק כחתי בלבד, אפילו לא לגוף אמנותי או יוצני או לקיבוץ, ובחורא לא לתנועה הקיבוצית, בה אנו חברים. בעדרי תמיד מצא חן בעיני, שבהג היה לכתוב בעיתון "פלוג", שחקן תיאטרון הכימה", או "אלמוני, נגן התזמורת הארץ ישראלית". זה לא רק עניין של כבוד. חנוסא. איש ה-". ביטא לא רק איוו גאוחתי-יחידה, אלא קורסיכל שיכוח. ההודות היא מן עונו, משוה שלא שייך רק לנו, אלא אנחנו לו. התואר הפיאודלי "VON", "OF", וכי אינו מעיד בראש הראשונה על בעלות, אלא על שייכות. הודות מסוג זה היא בסים החיים החברתיים, תשתית היצירה המקיפה יותר מאשר את הפרדה האנושית החשובה מאוד, אבל שאינה יכולה בלי קשריה עם המולקולות האחרות. המבנו לירות כימיים, מיני "גן אציל", של נוטה להתחבר עם מרכיבים אחרים, וחי לו בבדידות לא כל כך מזהירה.

בדרך כלל, אמנים רגישים לשינויים יותר מאחרים. וזו הסיבה שמפחדים או מוסיקאים חשים בתולכים לפני שאלה מגיעים לתודעת המדענים ומשם אולי חוזרים למוחות העמסים ביעות לרוב של העסקנים. "אנחנו" היוצר היה לאני והם" העקר, המשחרר מאחריות, המונע נכונות להקריבה, ומביא למדבר, בו כל הישג רק מרוקן אותך מהיותך. חו, לדעתי, הבעיה העיסית של חיינו (מלבד, כמובן, הבעיות הקטנות של שלום ומלחמה, דמוקרטיה ובעיות כלכליות...) ומי שמתבונן בנעשה בלהקות האמנותיות, יחש בניכור המקיף הוה.

ארבע יצירות

של ארבעה יוצרים

יהיה, יושבת לה בפתרון הנאת מאד, חחיש, ברוחמת ירושלים, חבורה של אמנים במיטב כוחם, ומה שהביא אותם למקום זה הוא לא רק חוסה החשובה משלעצמה של מאירה, התכונת ויצאת הדופן של הקרן לירושלים" להשקיע לארץ בשלל אלא באנשים — אלא הרצון לעבוד יחד, לחיות חלק מקבוצה. זה כל כך לא אופנתי, אבל מרגי.

אולי הם לו ידעו בכך, אבל לדעתי אין זה מקרה, שרוב אנשי חמ"ר ירושלים הם יבני קיבוץ, ולא רק המייסדים. גם נועה דר, ש-מבוא" את צבי דווקא בסטוריו של יואל פרי בניו-יורק, כשנעצה להשתלם, ואשילו גל אלטר הוא בו לקיבוצנים (ושלום), כי רגלי ח"ר הקיבוץ נחוצים, אולי, לחיים בצוותא, אפילו בלי האחר-אלוהיה והקבוצות.

חזר בראש ראשונה, חבורה של יוצרים ולא רק מבצעים, כי אין מתירה בין אינדיבידואלים האמיתי של יצירה, לבין הקולקטיביות. תכניתה הראשונה, העומדת להיות מוצגת לפני הקהל מראשית ינואר, מביאה להקת חמ"ר ירושלים עבודתו של חנינו חלוד ושבוש, עבודתו של צבי שכבר בוצעה בניו-יורק. לקבוצת רשנים עם מוסיקה מאת סטיבן ריקן, יצירה ממששת שאלה אקסר להגריה, אבסטרקט. לילי, עבודת בוצעת נוספת, מאת אמיר שאלון, "ללא לאם למימים ולמים לשנוא", במקביל תיאטרון-המחול האירופי דואט מאת עמוס פנחס, שהוא לא רק רשון אלא גם מסיקאי, שיבוצק על ידו עם נועה דר, ומחל מאת אורי ליישיין.

בראשית ינואר מחדשת את הופעותיה להקת המחול חמ"ר, ירושלים. לאחר הפסקה של שלוש שנים התקבצו חברי הקבוצה מכל קצווי תבל ושוב לעבוד ביחד כמבצעים ויוצרים — מה הביא אותם בחזרה מאת גיורא מנור

צילם יורם להמן

נעה דר ונעום פנחס בתמונת מתוך "בה שהחול סיפור" בדיאוגרפיה: עמוס פנחס

מתוך "אנא את עומדים ילדים לשווא" — עבודתו של אמיר שאלון

הוא תופעה ישראלית, המצטיינת בכוחו הנפשי, לא מקטעים אינדיבידואליים אלא מנטיית הכל, מגישה לחיים "אנשי חמ"ר" וזעם מוכיכים על "אומנים" אמנותיים, כי כל אחד חילך בדרך שלו. מה שמאיר אותם, ומיחזר אותם, אינו איוו תורה אמנותית מהאכזר, אבל יש להם דרך הוראה ששורה של מחול, שזרוע מבי במשך שנים, חישת להחנאות מתלבויותיו של זה החי משוה, שיש להם נשימה ארכית. חמ"ר נודק חיים ויעת חוסה כשיון.

למפגש הראשונה, לשבעה הקרנים הרבה עיתונים שקים ברעת הלהקה והרשימה לא לוטח גם את החיזיקים, והערכים מוזע לאולם התיאטרון החביבה, שבוש תשעין צעבר, מוסיק מיר לקיבוץ, והאם מכל זה תגשס איוו מנוול להקת, אולי זה אפילו איוו רוק, כי מוח האמיתי חיל סלפיש הוא בכך, שדיווח להגריה, אבסטרקט. לילי, עבודת בוצעת נוספת, מאת אמיר שאלון, "ללא לאם למימים ולמים לשנוא", במקביל תיאטרון-המחול האירופי דואט מאת עמוס פנחס, שהוא לא רק רשון אלא גם מסיקאי, שיבוצק על ידו עם נועה דר, ומחל מאת אורי ליישיין.

